

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی یری میسان Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۱۹ سپتمبر ۲۰۱۲

واشینگتن و بازگشت جنبش عدم تعهد

شانزدهمین اجلاس کشورهای عضو عدم تعهد از ۲۶ تا ۳۱ اگست ۲۰۱۲ برگزار شد. اغلب رسانه های غربی این رویداد را ندیده گرفتند (۱). از دیدگاه آنان این جنبش هیچ اهمیتی نداشت. با این وجود، ۱۲۰ کشور در آن شرکت داشتند که نمایندگان اکثریت مردم جهان و اقتصاد جهانی بودند. آیا واقعاً باید فکر کنیم که تمام این نمایندگان برای هیچی رنج سفر را به خود هموار کرده بودند؟

از دیدگاه تاریخی، جنبش عدم تعهد توسط ناصر، نهرو، تیتو، سوکارنو و نکرومه بنیانگذاری شد، و هدفش تأکید بر استقلال و حاکمیت ملت ها در رویارویی با منطق اتحادیه های نظامی بود. طی جنگ سرد، اعضای این جنبش به هیچ یک از دو جبهه، یعنی همپیمانان نظامی ایالات متحده و جبهه اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی تعلق نداشتند. همان گونه که امپریالیسم شوروی تنها کشورهای را که طی جنگ جهانی دوم توسط ارتش سرخ آزاد کرده بود، تحت قیمیت خود داشت، کشورهای عضو جنبش عدم تعهد می بایستی تنها با امپریالیسم ایالات متحده و امپریالیست های درجه دوم فرانسه و بریتانیا رویارویی کنند، ولی از شوروی بیمی نداشتند، بلکه کاملاً به عکس، در غالب موارد با آن اتحاد سیاسی نیز داشتند.

عدم تعهد نه سازمان بلکه متشکل کننده یک جنبش بود. هر سه سال یک بار برای تعیین توافقات، و نه برای تصمیم گیری، اجلاس عمومی برگزار می کرد.

در عمل، دولت های کوچک که مجبور بودند بر اساس تمایلات قدرت های بزرگ در اجلاس عمومی سازمان ملل متحد رأی بدهند، با وجود چنین جنبشی آموختند که می توانند در اتحاد با یکدیگر موضع گیری مشترکی داشته باشند، و به شکلی عمل کنند که در مقابل فشارهای دو جانبه تاب بیاورند.

با این وجود پس از فروپاشی اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی، موضوع کشورهای عضو جنبش عدم تعهد به خطرات گذشته پیوست. تلاش های کوبا برای راه اندازی مجدد آن در سال ۲۰۰۶ با شکست مواجه شد. کوبا در این تلاش با دو مانع روبه رو شد، از یکسو کمبود امکانات مالی، و از سوی دیگر کار شکنی های تعدادی از دولت های عضو که طی تک قطبی شدن جهان به صف ایالات متحده پیوسته بودند.

بیانیه نهائی شانزدهمین گردهمایی مضامین کلاسیک اصل حاکمیت، خلع سلاح و برابری بین ملت ها را مطرح کرد (یعنی اعتراض به مدیریت جهانی توسط شورای امنیت در سازمان ملل متحد و کارکرد مالیات سازمان های مالی بین المللی - مالیاتی که حق رأی یا حقوق دیگری را برای پرداخت کننده این مالیات مجاز می دارد). بر این اساس عناصر تازه این بیانیه را باید به عنوان پشتیبانی بی سابقه از جمهوری اسلامی ایران تلقی کنیم. مضامین تازه ای که برای تهران اهمیت خاصی دارد: دسترسی به انرژی برای گسترش اقتصادی و به ویژه حق انرژی هسته ای صلح آمیز، حکم مجازات یک جانبه توسط ایالات متحده و اتحادیه اروپا با نقض منشور سازمان ملل متحد، محکومیت قتل های هدف گیری شده در سطح گسترده توسط تل آویو و واشینگتن برای حذف مخالفان در سراسر جهان.

موفقیت ایران را وقتی می توانیم محاسبه کنیم که به یاد بیاوریم که وزیر امور خارجه ایالات متحده تا چه اندازه روی کشورهای شرکت کننده فشار آورد تا نمایندگانشان را نفرستند و تنها سفرانی را بفرستند که در محل حضور دارند. با عبور از موانع ایجاد شده توسط ایالات متحده از فردای تاریخ فرار شاه، حدود سی رئیس جمهور و دولت و بیش از ۸۰ وزیر امور خارجه با سر پیچی از اوامر ایالات متحده به تهران رفتند.

حضور رئیس جمهور جدید مصر، محمد مورسی بیش از همه پر رنگ بود. رؤسای جمهور پیش از او جمهوری اسلامی ایرانی را بایکوت کرده بودند، با این وجود این محمد مورسی - عضو اخوان المسلمین - است که مناسباتی را که از تاریخ انقلاب خمینیست متوقف شده بود، دوباره برقرار ساخت. مصر نمی توانست اجازه دهد که ایران به تنهایی جنبش را از آن خود سازد، و خود را موظف می دانست که کرسی و جایگاه تاریخی خود را به عنوان عضو بنیانگذار آن بازپس گیرد. برای ایران شیعی اولویت خاصی وجود داشت که مصر را از ریاض آزاد سازد و برای تحقق چنین امری حاضر بود که از اختلافاتش با این اتحادیه مسلمان قطع نظر کند. البته، سخنرانی رئیس جمهور مصر مورسی علیه سوریه موضع تهاجمی داشت و مانع شد که این مورد در بیانیه نهائی منعکس شود، ولی قواعد بازی تحول پیدا کرد: «موانع» برای ایران پایان یافت و از این پس روند حاشیه نشین ساختن عربستان سعودی آغاز خواهد شد.

ایران از این پس به عنوان داور بین دولت های سنی مذهب که در رقابت با یکدیگر هستند ایفای نقش می کند. قم (شهر خاص الهی شناسان شیعه) برای دانشگاه الأزهر در قاهره نسبت به نظایر آن در عربستان سعودی ارزش خاصی قائل است. اگر چه اخوان المسلمین تا این جا به شکل گسترده تحت نظر انگلوساکسونها بوده و توسط شورای همکاری خلیج تأمین مالی می شدند، ولی در حال حاضر یعنی در دوران به قدرت رسیدنشان در چند کشور افریقای

شمالی و کسب امکانات مستقل مالی، با نزدیک ساختن خود به ایران در پی کسب استقلال هستند. اتحاد عینی که در شرف تکوین است، خلاف طبیعت بوده ولی به نفع مردم تمام می شود، زیرا تنش فئاتیکی رژیم های سلطنتی و هابی را کاهش می دهد.

این چرخش دیپلماتیک قدرت فوق العاده ای برای جنبش عدم تعهد ایجاد می کند. در همین روند، تغییر جنبش به یک سازمان تمام عیار به اهداف آینده تبدیل شده است. جمهوری اسلامی ایران بی آن که منتظر نتایج این بحث باقی بماند، یک دفتر موقتی برای مدیریت سه سال آینده را راه اندازی کرد. این دفتر توسط «تروئیکای» متشکل از ایران و مصر و البته ونزوئلا که خود را به عنوان فعال اجتناب ناپذیر مناسبات بین المللی شناسانده است اداره می شود.

این سه دولت نمایندگان سه قاره (آسیا، آفریقا، امریکا)، و در عین حال نمایندگان سه نوع شیوه زندگی اجتماعی مختلف هستند (انقلاب معنوی، پذیرش سرمایه داری لیبرال، سوسیالیسم در قرن بیست و یکم).

گشایش اجلاس کشورهای عضو جنبش عدم تعهد برای آیت الله علی خامنه ای فرصتی را فراهم ساخت تا رسماً به ایالات متحده توصیه کند: خودتان را از نفوذ اسرائیل آزاد سازید و از منافع خودتان دفاع کنید، با پشتیبانی از جنایات اسرائیلی ها خودتان را بی اعتبار نسازید.

و چند ساعت بعد ژنرال مارتین دامپسی فرمانده مرکز فرماندهی نیروهای نظامی ایالات متحده در یک مصاحبه رسانه ای در لندن، گویی در پاسخ به او، پس از انتقاد و بیهوده دانستن تمایل اسرائیل برای بمباران مراکز تولید انرژی هسته ای در ایران، اظهار داشت که اگر تل آویو دست به چنین کاری بزند انتظار نداشته باشد که واشینگتن در چنین جنایتی پشتیبانی کند.

برای نخستین بار از تاریخ گسیل نیرو به سوئز در سال ۱۹۵۶، یک مقام عالی رتبه ایالات متحده هشدار می دهد که ایالات متحده از ماجرایی های بعدی دولت صهیونیستی پشتیبانی نخواهد کرد.

با اعلام این چینی در رابطه با تحولات ستراتیژیک، واشینگتن بازگشت ایران به صحنه بین المللی و جنبش عدم تعهد را بازشناسی می کند.

تی بیری میسان

بی نوشت مترجم

۱) ولی رسانه های اپوزیسیون انیرانی اگر چه این رویداد را ندیده نگرفتند ولی به شکل پراکنده در اینترنت مقالاتی پیرامون این موضوع منتشر کردند که گواه بر نبود دقت کافی و بی حوصلگی و ناآگاهی و جزئی نگاری رایج در این طیف به اصطلاح اپوزیسیون انیرانی بود که از محتوای چنین رویدادی عرضه کردند، و آن را به عنوان شکست برای جمهوری اسلامی دانستند – شکست، اما، تنها به این دلیل که آنها می گویند.

بی گمان نویسندگانی مانند بهرام رحمانی، عطا هودشتیان و محسن قائم مقام ... به شکل ضمنی به چشم انداز انتظارات رسانه های حاکم غربی و طرفداران غرب امپریالیستی در طیف اپوزیسیون انیرانی پاسخ گفتند، و بی گمان همین تحلیل های دور از واقعیت برای اپوزیسیون انیرانی کافی بود تا موضوع تازه ای را بهانه کنند و مثل همیشه از سر بی مسؤولیتی و از سر سرسپردگی و احتمالاً از سر امید واهی به قصر طلایی در حکومت دست نشانده آینده در ایران بر اسب خیالی خودشان سوار شوند. چرا که چنین مقالاتی، از دیدگاه من، اگر نه صد در صد،

ولی دست کم ۹۹ درصد ادبیات سیاسی اپوزیسیون انیرانی مقاله و نگرش انتقادی و حقیقت جویانه به مفهوم واقعی کلمه نیست، بلکه شیء است، شیئی که محتوای آن از پیش کاملاً مشخص و روشن بوده و در خارج از این و آن مقاله واقع شده، و حتی «مهم نیست که دروغ باشد، همین که ضد جمهوری اسلامی باشد کافی خواهد بود که کسب اعتبار کند». در اینجا ما مستقیماً با مقوله دروغ رسانه - و از جمله نتایج بیمارناک آن، دست کم از دیدگاه روانشناختی فردی و جمعی (پسیکوز) - روبرو هستیم.

گاهنامه هنر و مبارزه پیش از این درباره این موضوع منتشر کرده است

(۱) شمس الدین شیتور: جنبش عدم تعهد: اتویی در جست و جوی قطب نمای تازه
<http://www.afgazad.com/Siasi-12/090512-T-HM-Jonbeshe-Adame-Ta-Aahod.pdf>

(۲) امین حطیط: اجلاس جنبش عدم تعهد در تهران... کشیده جانانه توی صورت امپریالیسم غرب؟
<http://www.afgazad.com/Siasi-12/090412-T-HM-Ijlaas-Adame-Ta-aahod-Dar-Tehran.pdf>

"Sous nos yeux"

Washington prend acte du retour des Non-Alignés

par Thierry Meyssan

Réseau Voltaire | Damas (Syrie) | 11 septembre 2012

<http://www.voltairenet.org/Washington-prend-acte-du-retour>

«زیر چشمان ما»

واشینگتن و بازگشت جنبش عدم تعهد

نوشته تی پری میسان

شبكة ولتر/ دمشق (سوریه)/ ۱۱ سپتمبر ۲۰۱۲

برگردان از: حمید محوی

گاهنامه هنر و مبارزه/پاریس/ ۱۷ سپتمبر ۲۰۱۲

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post/281>